

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 22. SZÁM, 2009. MÁJ. 31.

Kedves Testvéreim!

Nagyon érdekes, számunkra talán szokatlan kérdést jár körül a felolvasott Ige: szabad-e a keresztyén embernek húst ennie, elítélheti-e, megítélheti-e a hitestvérét az ember azért, ha húst eszik, vagy azért, mert nem eszik, és – ez talán a kérdés legérdekesebb része –, hogyan

nyok nincsenek (1Kor 8,4-6), a bálvány-nak bemutatott áldozati hús ugyanolyan, mint az összes többi, tehát lehet belőle nyugodtan venni és enni. Ezt a döntést ők, a hitben erősek, hitből hozták.

Voltak azonban olyan hitben erőtlének (ahogyan Pál nevezi őket), a Krisztus-követésben éppen csak elindult keresz-

Többé tehát ne ítélkezzünk egymás felett, hanem inkább azt tartásaték jónak, hogy testvéreteknek se okozatok megütközést vagy elbotlást. Tudom, és meg vagyok győződve az Úr Jézus által, hogy semmi sem tisztátalan önmagában, hanem ha valaki valamit tisztátalannak tart, annak tisztátalan az. Ha pedig atyádfia valamilyen étel miatt megszorodik, akkor nem jársz el szeretetben. Ne tedd tönkre ételleddel azt, akiért Krisztus meghalt. Vigyázzatok, ne káromolják azt a jót, amelyben részesültek. Hiszen az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és a Szentlélekben való öröm, mert aki ebben szolgál Krisztusnak, az kedves az Isten előtt, és megbízható az emberek előtt.

Azokra a dolgokra törekedjünk tehát, amelyek a békességet és egymás építését szolgálják.

Róm 14,13-19

függ össze az, hogy mit eszem Isten országával? Ahhoz, hogy jól értsük miről ír itt Pál apostol, ismernünk kell a pogányokból lett keresztyének gyülekezeteiben felmerülő gondot, mégpedig a hús-evés gondját, ami akkoriban mindennapi problémának számított. Miért?

Azért Testvéreim, mert a legtöbb állatot úgy vágják le, hogy az valamelyik pogány istenség tiszteletére bemutatott áldozat alkalmával történt. A hús egy részét feláldozták ennek a bálványnak, a többi részét pedig kimérték a mészárszékekben. Voltak a keresztyén gyülekezetekben olyan felvilágosult, erős hitű hívők (hitben erősek), akik az egész kérdést elintézték azzal, hogy mivel bálvá-

tyének is, akik igyekeztek ügyelni arra, hogy a sötét múlthoz többé semmi ne kösse őket, és semmit ne gyakoroljanak abból, amit Jézus Krisztus megismerése előtt tettek. Attól félt velük kapcsolatban az apostol, hogy „*némelyek a bálványimádás régi szokása szerint a húst még mindig bálványáldozati húsként eszik, és lelkiismeretük, mivel erőtlen, beszenyeződik.*” (1Kor 8,7b). A pogányból lett keresztyének számára súlyos lelkiismereti kérdést jelentett volna az, hogy egyenek egy pogány bálvány tiszteletére bemutatott áldozat húsából. Bántotta őket az előbbieknél ez a szabadsága, engedetlenségnek tartották, s ezt ők is hitből gondolták így.

Pál apostol, aki a hitben erősek véleményét osztotta, ebben a helyzetben főleg hozzájuk fordul, és azt mondja nekik: legyenek tekintettel egymásra, és semmiképpen ne kényszerítsétek testvéreiteket, hogy egyenek ők is húst, mert nem tudnák ezt jó lelkiismerettel megtenni. Ti se egyetek tüntetően előttük, mutatóván, hogy milyen szabadok vagytok, mert ez összezavarná és bizonytalanná tenné az ő hitüket. Hanem örüljétek annak, hogy Isten bennük is elkezdte az újjáteremtés munkáját. Majd növekedni fognak ők is az ismeretben, a szabadságban, az engedelmisségben, de addig is fontos, hogy *„az étel miatt ne rombold le az Isten munkáját.”*

Hogy Pál apostol is eszerint élt, azt az 1. Korinthusi levélből tudjuk, mivel a korinthusi gyülekezet szintén nagyrészt pogányokból lett keresztyénekből állt, a bálványáldozati hús kérdése az ottani gyülekezetben is gond volt. Ezt olvassuk: *„Az étel pedig nem változtat Istenhez való viszonyunkon, ha nem eszünk, nem lesz belőle hátrányunk, és ha eszünk, abból sem lesz előnyünk. De vigyázzatok, nehogy ez a szabadságotok valamiképpen megütközést váltson ki az erőtlenek között. Mert ha valaki meglát téged, akinek ismereted van, amint a bálványtemplomban asztalnál ülsz, vajon nem fog-e erőtlen lelkiismerete felbátorodni arra, hogy ő is megegye a bálványáldozati húst? És így ismereteddel vesztét okozod erőtlen testvérednek, akiért Krisztus meghalt. Így aztán amikor a testvérek ellen vétkeztek, és erőtlen lelkiismeretüket megsértétek, Krisztus ellen vétkeztek. Ezért tehát, ha az étel*

megbotránkoztatja testvéreimet, inkább nem eszem húst soha, hogy őt meg ne botránkoztassam.” (1Kor 8,8-13)

Ezt jelenti Testvéreim a Krisztusban nyert szabadság. Mert aki igazán szabad, az szabad arra is, hogy adott esetben nem él a szabadságával. Szabad arra, hogy ha az Isten dicsőségét az szolgálja, vagy az ő testvérenek a hitbéli fejlődéséhez arra van szükség, akkor nem él az adott szabadsággal. Mert aki valóban Jézus Krisztus elkötelezett tanítványa lett, annak mindig fontosabb a másik ember, a testvér hitbéli növekedése, testi-lelki jó közérzete, érdeke és előmenetele, mint a saját eszméje, meggyőződése, kényelme, vagy akármilyen egyéb szempont. Az ilyen ember éppen ezért mindig kész bármiről lemondani, ha az szolgálja a testvér javát, az Isten dicsőségét, vagy az evangélium előmenetelét. A Krisztus-tanítványok tekintettel vannak egymásra, ezzel a hozzáállással szolgálják Isten országát, ami *„nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és a Szentlélekben való öröm”* (17.v.).

Vegyük sorra ezt a hármát. Milyen az igazság? Amit rögtön az elején leszögezhetünk az az, hogy Isten igazsága egészen másfajta, mint az emberé. Ha az ember nem igazságos, akkor mindig alámegy az igazságnak és igazságtalanságot követ el. Ha az Isten nem igazságos, mindig fölé megy az igazságnak, nem pedig alá. Tehát Isten az igazságtalanságban irgalmas. Erről szól a szőlőmunkások példázata (Mt 20,1-16). A gazda, tehát Isten, megegyezik korán reggel a munkásokkal napi egy dénárban. Amikor kilenc óra körül újra kimegy a szől-

lőjébe, az éppen ott álldogálókat is fel fogadja. Aztán újabb munkásokat vesz fel tizenkét óra körül, délután három óra tájban és késő délután öt óra tájban. Mikor beesteledik, szól a vincellérnek, hogy fizesse ki a bért az utolsókon kezdve az elsőig. „*Ekkor jöttek azok, akik öt óra tájban álltak munkába és kaptak egy-egy dénárt. Amikor aztán az elsők jöttek, azt gondolták, hogy ők többet kapnak, de ők is csak egy-egy dénárt kaptak. Amikor átvették, zúgolódní kezdtek a gazda ellen, és ezt mondták: Ezek az utolsók egy órát dolgoztak, és egyenlővé tetted őket velünk, akik az egész nap terhét hordoztuk, és szenvedtünk a hőségtől. Ő pedig így felelt egyiküknek: Barátom, nem bánok veled igazságtalanul: Nem egy dénárban egyeztél-e meg velem? Vedd, ami a tied, és menj el. Én pedig az utolsóknak is annyit akarok adni, mint neked. Hát nem szabad-e nekem azt tennem a javaimmal, amit akarok? Vagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok?*“ (Mt 20,10-15)

Ha tehát Testvéreim Isten nem igazságos, akkor több mint igazságos, mert irgalmas. Mi lenne, ha Isten máshogyan lenne igazságos? Ha aszerint adott volna nekünk, amit megérdemelnénk, nem lennénk itt. Egyetlen egyszer ment Isten alá az igazságnak – Jézussal szemben, amikor Jézus a keresztre ment a mi bűneinkért. Ott az Isten igazságtalan volt. De nem volt más megoldás a bűneinkre. Nincs is más út, csak Isten igazsága, amely ott a kereszten értünk jött létre. Így szerzett Isten igazságot nekünk.

Az Isten országa békesség. Az isteni békesség az, ami megőrzi a mi szívünket

és gondolatainkat a Krisztus Jézusban (Fil 4,7). Ez a békesség a helyreállított kapcsolat nyugalma: Istennel, a körülöttem lévő emberekkel és önmagammal. Sokszor van úgy, hogy az ember nem tud nyugodtan aludni, mások szemébe nézni, mintha valami fűrná belülről. Sajat magával sem tud meglenni, valami elveszi a nyugalját. Az Isten békessége ennek az ellentéte, és ez azért lehetséges, mert az ember megtapasztalta a szabadítás örömét: Isten igazzá tette őt Maga előtt. Ezért képes a mindennapjait is ezzel az Istentől kapott nyugalommal élni. Rá meri bízni magát Istenre, mert tudja, hogy Ő a lehetetlennek, átláthatatlannak tűnő dolgokat a lehető legjobb módon elrendezi.

A harmadik jellemző az öröm. Annak az öröme, hogy azt csinálom, amit kell; békességem van. A szeretet pedig mindig kiteljesíti az embert. Megsokszorozza az ember erejét, energiáját. Képes olyan dolgokat véghez vinni, amire csak a saját erejéből nem tellene. Csak úgy vagyunk képesek rá, hogy vannak itt a földön, akik szeretnek, akik számolnak velünk, és van a mennyben Valaki, a mennyei Atya, Akinek a szeretete ott van mögöttünk. Így küld Isten a Szentlélek által az övéinek örömet, hogy megvidámítsa őket.

Adja Isten, hogy az Ő országának jellemzői, az Úrral való szeretetközösségünk, az igazság, a békesség, a Szentlélekben való öröm rajtunk is láthatóvá legyen! Hogy ott legyünk a közvetlen közelében már itt a földön, és majd a mennyben.

Ámen.

(Elhangzott 2009. május 24-én)

a május 22.–23. debreceni hétvégéről

– Vass Ildikó –

Bevezetesként elmondanám, ha valaki nem tudná, hogy a Kántus tavalyi prágai látogatásakor meghívott bennünket Debrecenbe, a **Magyar Református Egyház Hálaadó Ünnepségre**, amire most **május 22-én** került sor. A prágai gyülekezetet Béla bácsi, S. Jani és a kórus néhány tagja (sajnos nem tudott mindenki eljönni) képviselte, pár egyéb vallású egyénnel fűszerezve.

A „delegáció” első része, Frenky és B. Jani már kedden délután útnak indult, hogy csütörtökön időre megérkezzen a Kántus próbájára. Kis késéssel sikerült is nekik, bár a keveredés igazán nem az ő hibájukból történt. Minimum két tanúja van az esetnek, így mindenképpen hinnünk kell nekik. A csapat másik része, Paliék és Krisztiák autója csütörtök délután 4 órára tervezte az indulást. A tervezett konvoj ugyan nem jött össze, de legalább Pali Nellikével, Béla bácsival és Noémivel elindult a tervezett időpontban. A harmadik autó a Simon házaspárral és velem öt óra után indult el a hosszú útra. A lemaradást viszont nagyon szépen behoztuk, hála a remek sofőröknek, az egy órás késést sikerült fél órára lefaragnunk. Már Magyarországon, Pestet elhagyva megkaptuk Berkesi Tanár úrtól a telefonszámot a szállásadó családokra. Rövid kis beszélgetés után megegyeztünk a hozzávetőleges érkezési időpontban és a helyben, ahova minden tévedés nélkül meg is

érkeztünk, hála a navigációs rendszernek, a GPS-nek. Már vártak ránk, és mindjárt szét is osztódtunk, mindenki ment a maga családjához. Megérkezve vendéglátóim, Szabiék otthonához,

megismerkedtem a család többi nagyon szimpatikus tagjával, majd rövid beszélgetés után pihenőre tértünk.

Másnap egy kissé fárasztó, de annál szebb, eseményekkel teli nap várt ránk.

A programok fél kilenckor kezdődtek, mégpedig a Kossuth téren. A Nagytemplom harangjának hívására az **Alkotmányozó Zsinat** tagjai a téren felállított medencébe öntötték az otthonról hozott földet. Majd a Zsinat tagjai elvonultak ülésezni, mi pedig siettünk a fél tizenegyor kezdődő közös próbára a Kántussal és a Kárpát-medence többi kórusával. A Debreceni **Református Kollégium** épülete felé közeledve eltöltött az öröm, hogy hamarosan én is belépek abba az épületbe, ahol számos nevezetes magyar koptatta az iskolapadot, mint pl. *Szenci Molnár Albert, Csokonai Vitéz Mihály, Fazekas Mihály, Kölcsey Ferenc, Arany János, Ady Endre, Móricz Zsigmond* vagy éppen *Szabó Lőrinc*. Sok idő körülnézésre akkor még nem volt, mert a tömeg csak úgy áradt felfelé, és húzott magával engem is. Ennek ellenére nem kerülték el a figyelmemet a kollégium életéből merített gyönyö-

rú freskók, sem pedig a Habsburg-ház trónfosztását ábrázoló falifestmény. A mi kis kórusunk a **Csokonai terem**ben gyűlt össze, majd a gyors kottaosztás után bevonultunk az **oratóriumba**. A Tanár úr már ott állt az előtt a szószék előtt, ahol *Kossuth* is beszédet tartott, mint ahogy ez később kiderült. Az imateremben rengeteg ember várt a próba kezdetére, persze voltak későn jövők is, mert a programok a téren tovább folytatódtak. Borzongató érzés volt, ahogy a **250 kórustag** a **zenekarral** teljes összhangban elénekelte a **Magyar éneket** és a többi kórusművet. A próba után átvonultunk ebédre a **Kölcsy Ferenc Református Tanítóképző Főiskolába**, amely öt percnnyire található a Kolléiumtól. A finom ebéd után még mindenkinek maradt egy kis ideje, hogy a nagy esemény előtt felfrissítse magát, majd **egy órára a Nagyszínpad** elé siessen. A meleg már akkor is fullasztó volt, de mi szerencsére az egész ünnepség alatt a színpad kellemes árnyékában tartózkodtunk. Lehet, hogy a fiúknak erről más a véleményük, az ő hátukat végig sütötte a nap. Sajnos a teljes kórus nem fért fel a színpadra, mind a szopránból, mind az altból nagyon sokan leszorultak a színpad elé, de árnyékba. A Tanár úr profi karnagyhoz méltóan megoldotta ezt a szétosztottságot, félfordulattal intette be a női szólamokat.

A Református **egyesítő menet** Magyarországon egyházkerületi püspökei vezetésével **fél kettőkor** kezdődött. De mielőtt belekezdenék a leírásába, hadd fűzzek rövid magyarázatot, azok számára, akik nem lehettek velünk ezen a hétvégén.

M i n t tudjuk, a magyar reformátusság a reformáció korától kezdődően mindig több ország területén, több állam szervezeti keretei között élt

A MRE Alkotmányozó Zsinatának és hálaadó ünnepének logója

egyházi közösségekben, a Kárpát-medencében élő, a reformációhoz csatlakozott nemzetiségekkel. Az egyházrészek végül **1881-ben Debrecenben** létrehozták a **Magyar Református Egyház teljes szervezeti egységét**, amelyet végül is a **trianoni döntés** szakított szét. Azóta egymástól elszigetelten fejlődtek az utódállamok református egyházai. Ez a szétdaraboltság ért véget most, **2009. május 22-én**, amikor is az **Alkotmányozó Zsinat elfogadta az egységes Magyar Református Egyház Alkotmányát**. Ezzel a lépéssel a magyar reformátusok egyetlen nagy közösségben juttathatják érvényre évszázados összetartozásukat. **Az alkotmány szerint az egyháznak tagja minden keresztyén, aki a magyar református egyházhoz tartozónak vallja magát, éljen bárhol a világban és legyen magyar vagy más anyanyelvű.**

– *folyt.köv.* –

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban. Istentisztelet alatti **gyermekmegőrzés/vasárnapi iskola** az 1. emeleti klubhelyiségben. A gyerekeket az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal be kell jelenteni a 723/960913-as telefonszámon.

Bibliaóra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól (a nyári időszakban).

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnájában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (korus@refnet.cz)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Gyülekezetünk segédlelkésze **május 19-én** részt vett a **Közép-európai missziós tanulmányok központja** ülésén.

Az erről szóló beszámolót az ÜZENET következő számában közöljük le.

– Gyülekezetünk presbitériuma az elmúlt héten összeállította és továbbította a Zsinatnak a megüresedő prágai lelkészi állásra kiírandó **pályázat** szövegét.

EGYHÁZZENEI HÍREK

– **Berkesi Sándor** Tanár úr egy levélben köszönte meg – többek között gyülekezetünk kórusának is – a múlt hétvégi közös éneklést, és áldást kívánt minden kórus további szolgálatára. A debreceni ünnepségen szolgáló **Kárpát-medencei Egyesített Református Kórusban (KEREK)** gyülekezetünk kórusa is énekelte. A hétféle élményeit a MilleDo(re) Mi egyik tagja foglalta össze, amelynek első részét ebben a számban közöljük.

– Felhívjuk minden kedves Olvasó figyelmét, hogy a **2009-es évi Tahi Egyházzenei hétre június 13-ig lehet kedvezményesen bejelentkezni.** Jelentkezni és bővebb tájékoztatást kérni Bodnár Noémi segédlelkésznél lehet.

APRÓHIRDETÉS

Lakótársat keresünk egy teljesen felújított, berendezett 3+1 lakásba, Kertvárosban. Csendes és nyugodt környék, remek csatlakozások. A szobák különbejáratúak. Bérleti díj **4.600,- Kč** internettel, inkasszóval együtt. Azonnal bérebe vehető. Érdeklődni lehet az ildikovass@gmail.com címen vagy a **732 357 594-es** telefonszámon.

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felélős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina. Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP